

ישים אדים לבו ורצונו וירבק בו בקדוש ברוך הוא. בין שהגינו לפני רבי שמעון, ספרו לו המעשה. אמר, ומה זה בעצםו, אפלו כל מי שמחזיק לאילן (בעל) החיים נצול בעולם הזה, ואפלו מן מיתת העולם משאר בני אדם, כל שכן מאחר אמר רבי שמעון, בכלם מעוררת הצדקה את אילן החיים, ומוקם זה הוא המזון לכל, ולתלמידי החכמים מה מעשיהם? שהרי כל בני העולם לא יכולם לעורר הצדקה עליהם, שהריהם אחווים הצדקה, וכל בני העולם נזונים בזונותם, בהם ממש. והם לא יכולים להתרנס מהם ממש, מפני שהוא שלם מי שפשתدل בתורה, משתדל באילן החיים שלם בני העולם מתפרנסים ממנו.

נמצא שהתלמידי חכמים מעוררים מזון לעולם ושלות. אם לכל בני העולם מתעורר מזון, מודיע להם לא מתחור? אלא תלמיד חכם הוא אילן החיים ממש, ואילן החיים לא נזון אלא פלמייד חכם פלמייד חכם הוא אילן החיים ממש, והוא שלם מזון לא נזון לא נזון הבא, והעולם הבא מן העולם הבא, לעולם הזה, אלא לאחר שנעולה לעולם ההוא, אז נזון מפני ונשרש שרשיו עליו. עשו אוכלים מפרי עין החיים. ומה הוא? אוטו מקום שנמצא אצל העוניים, והוא נקרא (בראשית י) פרי העין אשר בתוך הגן. ועל זה אוכלים מהפרי הוא בעולם הזה. ועל זה למדנו, הם נזונים בזורע. מהי הזורע? זו גבורה. והם מזונים לעולם הבא. שמן העולם הבא איןו בעולם הזה, אלא צמצום קטע של הכלם שלו שגמצה במתיקות התורה. וזה טעםו על הפרי ההוא של העץ התחתון, וזה שמהה של הפלמידי חכמים ומזון העליון שלהם. בין

בר נש וידבק בה בקידשא ברייך הוא. בין דמות קמי דרבי שמעון סחו ליה עובד. אמר, ומה דא בלחודי, אפיקלו כל מאן דאחיך לאילנא (בעלنا) דחמי אשთזיב בהאי עלמא ואפיקלו מן מותא דעתמא, משאר בני נsha. כל שכן מאחרא. אמר רבי שמעון בכלתו אתער הצדקה אילנא דחמי, והאי אחר אליו דזונא לכלא לתלמידי חכמים מאי עביבתייהו דהא כל בני עולם לא יכול לאותרא הצדקה עלייהו, דהא איינון הצדקה אחידן וכל בני עולם בזכותיהו נזוניין, בהו ממש. ואינון לא יכולן לאאותן באבו ריביתא, באבו ממש, בגין דכל מאן דاشתדר באורייתא, אשתדר באילנא דחמי דכל בני עולם נזוניין מגיה.

ашתבה דתלמידי חכמים מתערי מזונא לעולם ושלם. אי לכל בני עולם מתערי מזונא, לון אמאי לא מתער. אלא תלמיד חכם הוא אילנא דחמי ממש. ואילנא דחמי לא מתנון אלא מן העולם הבא. והעולם הבא לא אשתבה בהאי עולם אלא לכתה דעתאל לההוא עולם, פדין אותן ביה ואתגנטעו שדרשו עלייה. השטא אכלי מאika דאילנא דחמי. ומאן אליו, ההוא אחר דашתבה לגבי מספנא ואיהו אקרי (בראשית י) פרי העץ אשר בתוך הגן. ועל דא אכלי מההיא פרי בהאי עלמא.

על דא תנין, הם נזוניין בזורע. מאי בזורע, דא גבורה. ואינון זמיגין לעולם הבא. דזונא דעלם הבא, לאו איה ביה עולם, אלא צמצום זעירא דחילא דיליה, דашתבה במתיקו דאוריתא. ודא טעמי על ההוא איבא דאילנא תפאה ודא חידוי דתלמידי חכמים